

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ
ДОНЕЦЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ПАЛАЦ ДИТЯЧОЇ ТА ЮНАЦЬКОЇ ТВОРЧОСТІ**

**XII міжнародна виставка «Інноватика у сучасній освіті»
(12 – 14 жовтня 2020 р.)**

**Науково-практичний семінар
«КОНЦЕПТИ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ»**

Київ – 2020

Об'єктивні та неминучі труднощі у розвитку освіти набувають виняткової гостроти й загальнодержавних масштабів саме у зв'язку з тим, що методика відстає від потреб життя або її висновки та рекомендації не реалізуються.

С. Гончаренко

Методологія має бути розглянута як загальне наукове керівництво до дії, що становить базис всієї системи знань, пізнавальний стрижень будь-якої галузі науки

М. Рябоконт

Методика – це галузь педагогічної науки, яка безпосередньо прокладає міст від теорії до практики

С. Гончаренко

Саме культура, як цілісне утворення, а не набір окремих методологічних знань, допомагає перетворити методологічний досвід у надбання фахівця, фактор розвитку його особистості, творчого мислення, формування наукового світогляду й ціннісної позиції

Х. Валєєв

Саме культура, як цілісне утворення, а не набір окремих методологічних знань, допомагає перетворити методологічний досвід у надбання фахівця, фактор розвитку його особистості, творчого мислення, формування наукового світогляду й ціннісної позиції

Х. Валєєв

ПРОГРАМА НАУКОВО-ПРАКТИЧНОГО СЕМІНАРУ

КАТЕГОРІАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ФЕНОМЕНУ «ПРОФЕСІЙНО - ПЕДАГОГІЧНА КУЛЬТУРА»

Ольга Михайлівна Канзюба,
директор Донецького обласного палацу
дитячої та юнацької творчості

**МЕТОДОЛОГІЧНА ТА МЕТОДИЧНА КУЛЬТУРА ПЕДАГОГА:
КОНЦЕПТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

Тетяна Миколаївна Соколенко,
кандидат педагогічних наук, доцент,
завідувач методичного відділу ОПДЮТ

**МЕТОДИЧНА КУЛЬТУРА: ВІД ЛЮДИНИ ОСВІЧЕНОЇ – ДО
ЛЮДИНИ КУЛЬТУРИ**

Ольга Анатоліївна Бойко,
заступник директора з
НМР ДонОПДЮТ

**МЕТОДИЧНА ТЕРМІНОЛОГІЯ ЯК АСПЕКТ МЕТОДИЧНОЇ
КУЛЬТУРИ**

Оксана Вячеславівна Ліхута,
методист методичного відділу ОПДЮТ

Донецький обласний палац дитячої та юнацької творчості

**КАТЕГОРІАЛЬНИЙ
АНАЛІЗ ФЕНОМЕНУ
«ПРОФЕСІЙНО-
ПЕДАГОГІЧНА КУЛЬТУРА»**

О.М. Канзюба
директор ДонОПДЮТ

Серед багатьох проблем сьогодення вирізняється одна з найактуальніших – статус вчителя, його професіоналізм, бажання по-новому працювати та розв'язувати актуальні проблеми, постійно навчатися, прагнути до самовдосконалення, готовності до інновацій та до впровадження новітніх технологій, без чого на сучасному етапі розвитку суспільства неможливо бути сучасним **професійним спеціалістом**. І, відповідно, мати високу професійну культуру. Визначальним є поняття «культура».

Лексичне значення цього поняття:

- сукупність матеріальних і духовних цінностей, створених людством протягом історії;
- освіченість, вихованість, рівень досконалості певної галузі господарської або розумової діяльності.

ЛЕКСИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ

- Сукупність матеріальних і духовних цінностей, створених людством протягом історії.
- Освіченість, вихованість; рівень досконалості певної галузі господарської або розумової діяльності

Культура – це сфера духовного життя суспільства, що охоплює насамперед, систему виховання, освіти, творчості, а також установи та організації, що забезпечують функціонування цих систем.

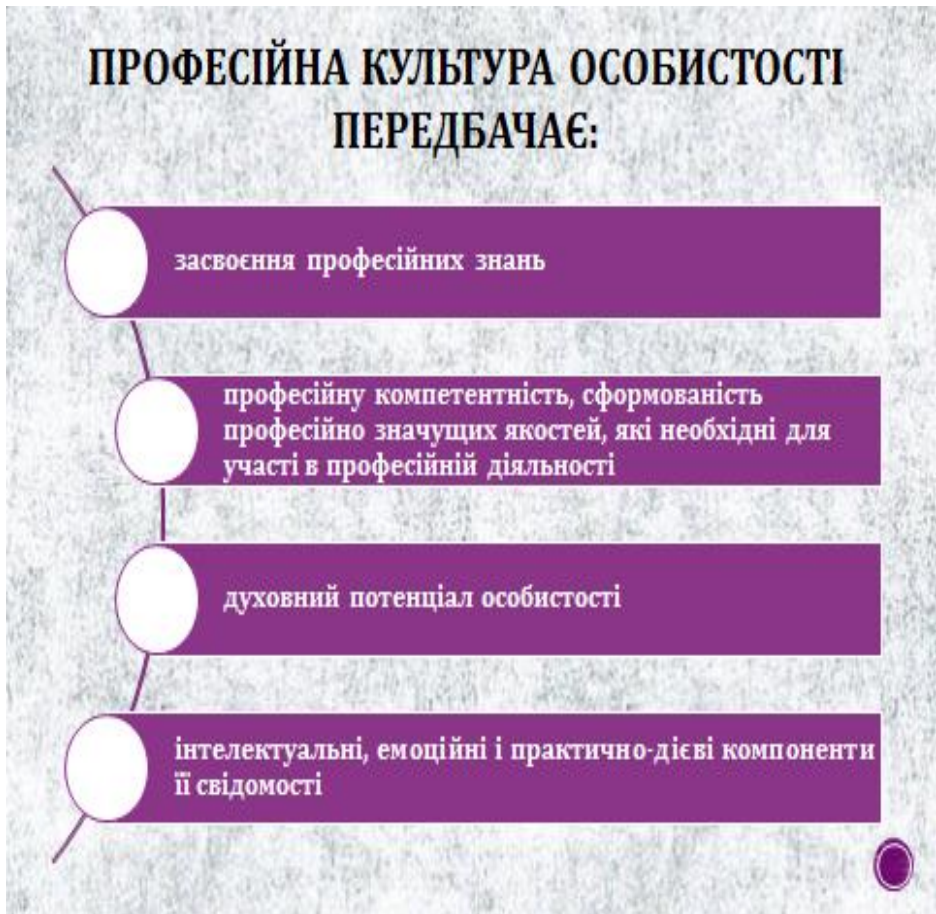

Культура - це сфера духовного життя суспільства, що охоплює, насамперед, систему виховання, освіти, творчості, а також установи й організації, що забезпечують функціонування цих систем.

Певна професія вимагає певної професійної культури.

Професійна культура особистості передбачає:

- засвоєння професійних знань;
- професійну компетентність, сформованість професійно значущих якостей, які необхідні для участі в професійній діяльності;
- духовний потенціал особистості;
- інтелектуальні, емоційні та практично-дієві компоненти її свідомості.

Професійна культура не лише визначає пізнавальні інтереси особистості, а й обумовлює світоглядні установки, ціннісні орієнтації, загальне життєве кредо.

Такий погляд на особистість сучасного фахівця обумовлює наявність у нього відповідних професійних і особистісно значущих **якостей**, серед яких якості сучасного фахівця:

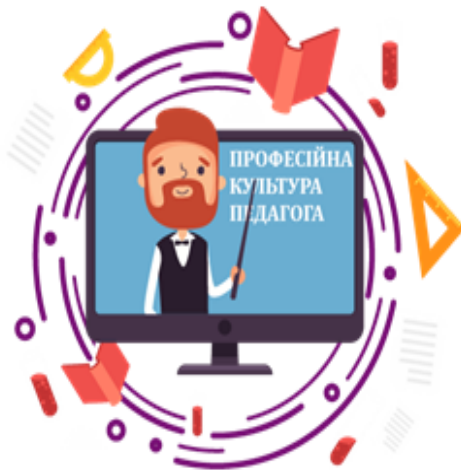
- інтерес до професійної діяльності;
- уміння і навички рефлексії;
- сформованість духовних цінностей;
- ступінь усвідомленості професійних дій;
- опора в діяльності на знання особливостей дітей;
- сформованість найважливіших моральних якостей;
- здатність працювати за різними технологіями та методичними системами;
- спостережливість.

ЯКОСТІ СУЧАСНОГО ФАХІВЦЯ:

- ❖ інтерес до професійної діяльності;
- ❖ уміння і навички рефлексії;
- ❖ сформованість духовних цінностей;
- ❖ ступінь усвідомленості професійних дій;
- ❖ опора в діяльності на знання особливостей дітей;
- ❖ сформованість найважливіших моральних якостей (відповідальність, почуття такту, працьовитість);
- ❖ здатність працювати за різними технологіями і методичними системами;
- ❖ спостережливість.

Професія педагога, відповідно, передбачає професійно-педагогічну культуру.

Професійна культура педагога є високим рівнем професіоналізму, досягнутим через філософське осмислення та саморефлексію професії, і є інтеграційною якістю особистості педагога-професіонала, умовою та передумовою результативної педагогічної діяльності, складним особистісним новоутворенням, що інтегрує рефлексивну культуру, професійну компетентність, педагогічну майстерність, здатність до науково-дослідної діяльності, спрямованої на професійне самовдосконалення та самореалізацію.

Професійна культура педагога є інтеграційною якістю особистості педагога-професіонала, умовою та передумовою результативної педагогічної діяльності, складним особистісним новоутворенням, що інтегрує рефлексивну культуру, професійну компетентність, педагогічну майстерність, здатність до науково-дослідної діяльності, спрямованої на професійне самовдосконалення та самореалізацію.

Науковці виділяють складові **компоненти професійно-педагогічної культури:**

- аксіологічний – утворений сукупністю педагогічних цінностей (знаннями, ідеями, концепціями, що мають значущість для суспільства та окремої педагогічної системи);

- технологічний – включає способи й прийоми педагогічної діяльності вчителя;

- особистісно творчий – розкриває механізм опанування професійною культурою поглядів.

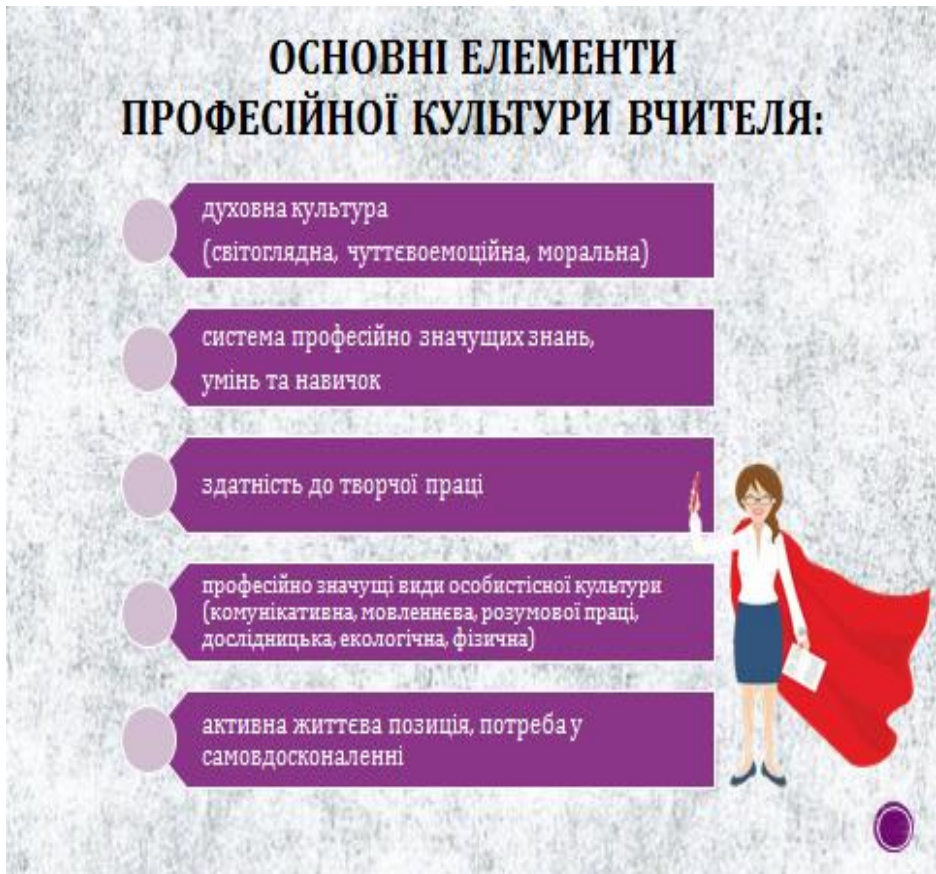

КОМПОНЕНТИ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ:

- **аксіологічний** – утворений сукупністю педагогічних цінностей (знаннями, ідеями, концепціями, що мають значущість для суспільства і окремої педагогічної системи);
- **технологічний** – включає способи і прийоми педагогічної діяльності вчителя;
- **особистісно творчий** – розкриває механізм

Так, можна виділити такі **основні елементи** професійної культури педагога:

- духовна культура (світоглядна, чуттєво емоційна, моральна);
- система професійно значущих знань, умінь та навичок;
- здатність до творчої праці;
- професійно значущі види особистісної культури (комунікативна, мовленнєва, розумової праці, дослідницька, екологічна, фізична);
- активна життєва позиція, потреба у самовдосконаленні.

Для категоріального аналізу поняття «професійно-педагогічна культура **важливим є визначення структури професійно-педагогічної культури, яку складають такі компоненти:**

- педагогічні знання;
- педагогічні почуття та мотиви;
- педагогічні переконання;
- педагогічні вміння та навички;
- організаторсько-педагогічні здібності;
- культура спілкування та педагогічний такт.

Донецький обласний палац дитячої та юнацької творчості

МЕТОДОЛОГІЧНА ТА МЕТОДИЧНА КУЛЬТУРА ПЕДАГОГА: КОНЦЕПТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Соколенко Т.М.

кандидат педагогічних наук,

завідувач методичного відділу ДонОПДЮТ

Серед багатьох проблем сьогодення вирізняється одна з найактуальніших – статус вчителя, його професіоналізм, бажання по-новому працювати та розв'язувати актуальні проблеми, постійно навчатися, прагнути до самовдосконалення, готовності до інновацій та до впровадження новітніх технологій, без чого на сучасному етапі розвитку суспільства неможливо бути сучасним професійним спеціалістом. Визначальною складовою професіонала-педагога є методологічна та методична культура.

Виходячи з визначення проблематики під концептом розуміємо глобальну одиницю мисленнєвої діяльності, він є квантом структурованого знання. Люди мислять концептами. На меті визначення особливостей методологічної та методичної культури педагога.

Поняття «методологічна культура» лише досить недавно стало вживатися приналежно до сфери професійної діяльності педагога. Довгий час вважалося, що цей феномен може бути розглянутий лише в контексті професійної культури вченого, дослідника чи фахівця в галузі методології науки. Однією з головних причин такого явного звуження сфери методологічної культури було ототожнення методології й філософії, відповідно філософської й методологічної культури в радянські часи. І якщо діяльність ученого чи дослідника могла бути описана ще з гносеологічних позицій, то в зміст поняття, що досить близько підходить до «методологічної культури педагога», вносилося суто ідеологічне підґрунтя, а конкретно – ступінь опанування суб'єктом марксистсько-ленінською філософією.

«Методологія» - від грецьк. *methodos* – «шлях до чогось», «шлях дослідження», *logos* – слово, поняття, навчання = «*вчення про метод*».

«**Методологія**» - від грецької

methodos - «шлях до чогось», «шлях дослідження»,

logos - слово, поняття, навчання = «вчення про метод»

Якщо співвіднести поняття «методологія» і «методика», то відповідно, методологія стосовно методу є поняттям більш широким і загальним.

**Методологія стосовно методу
є поняттям більш широким і загальним**

Методологія – це галузь науки, а методика – є сферою інструментально-практичного знання.

Якщо співвіднести з точки зору ієрархії понять «методологія» й «методика» відображають відповідно **стратегічний і оперативний** рівні наукового пізнання, а «метод» – його тактичний рівень.

Предмет методологічної діяльності:

- аналіз принципів, концепцій, теорій, підходів;
- пророблення поняттєвого апарату пізнавального процесу й відповідної термінології, мови досліджень;
- опис і аналіз дослідницького процесу, його етапів і фаз;
- вивчення сфер застосовності різних методів, процедур, технологій;
- розробка окремих методів.

ПРЕДМЕТ МЕТОДОЛОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ:

аналіз принципів, концепцій, теорій, підходів

пророблення понятійного апарату пізнавального процесу й відповідної термінології, мови досліджень

опис і аналіз дослідницького процесу, його етапів і фаз

вивчення сфер застосовності різних методів, процедур, технологій

розробка окремих методів

Методологія – це концептуальний виклад мети, змісту, методів дослідження, які забезпечують отримання максимально об'єктивної, чіткої, систематизованої інформації щодо процесів та явищ.

Методологія – це концептуальний виклад мети, змісту, методів дослідження, які забезпечують отримання максимально об'єктивної, чіткої, систематизованої інформації щодо процесів та явищ.

Показники методологічної культури:

- наявність у суб'єкта дослідницької методологічної позиції стосовно системи знань;
- володіння системою наукових знань, узятих з боку їхніх функцій, властивостей, будови, взаємин і процесів, що відбуваються з ними;
- здатність до глибокого методологічного аналізу систем знання в плані виявлення їх внутрішніх і зовнішніх, статичних і динамічних, атрибутивних і реляційних, ціннісних і аплікативних властивостей і структур;
- володіння процедурами методологічного аналізу.

ПОКАЗНИКИ МЕТОДОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ:

• наявність у суб'єкта дослідницької методологічної позиції стосовно системи знань

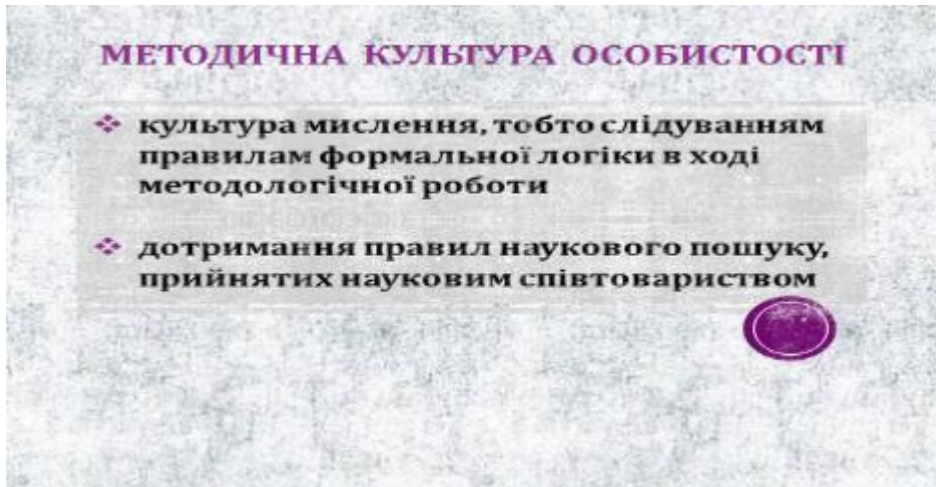
• володіння системою наукових знань, узятих з боку їхніх функцій, властивостей, будови, взаємин і процесів, що відбуваються з ними

• здатність до глибокого методологічного аналізу систем знання в плані виявлення їх внутрішніх і зовнішніх, статичних і динамічних, атрибутивних і реляційних, ціннісних і аплікативних властивостей і структур

• володіння процедурами методологічного аналізу

Отже, методологічна культура особистості:

- культура мислення, тобто слідуванням правилам формальної логіки в ході методологічної роботи;
- дотримання правил наукового пошуку, прийнятих науковим співтовариством.

Тому, саме методологічна культура є механізмом саморозвитку педагога-дослідника.

**Методична культура
є механізмом саморозвитку
педагога-дослідника**

Донецький обласний палац дитячої та юнацької творчості

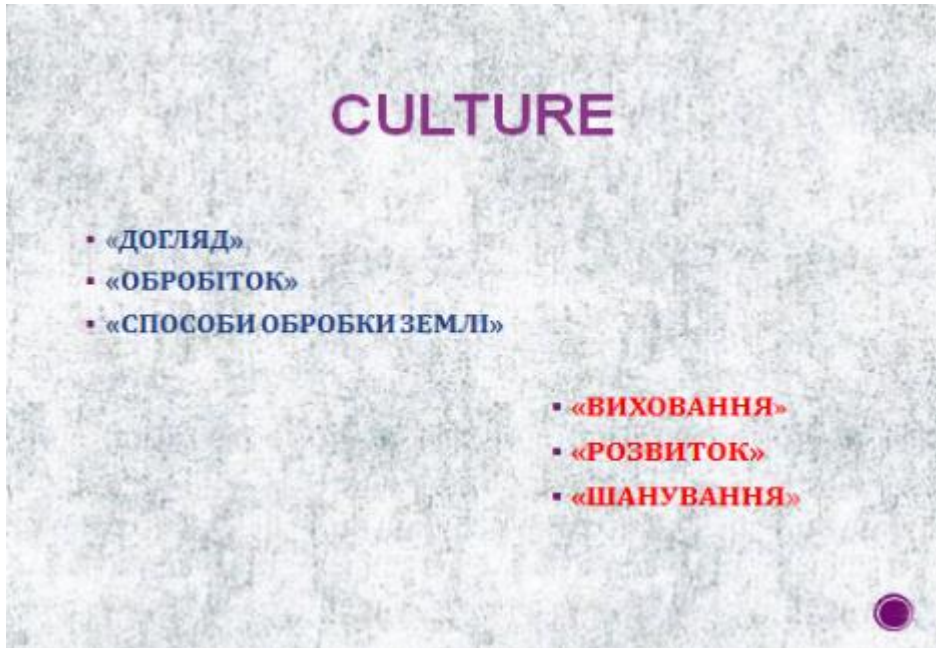
Методична культура: від людини освіченої – до людини культури

Бойко О.А.
заступник директора ДонОПДЮТ
з навчально-методичної роботи

Сьогодні говорити лише про методичну навченість, методичну грамотність, методичну компетентність педагогів представляється недостатнім у зв'язку з тим, що в освіті відбуваються суттєві зрушення, які не скасовують потребу в навчанні знанням і професіоналізму, однак переорієнтовують увагу з розробки процесу професійно-педагогічної підготовки на аналіз проблем становлення особистісної та професійної культури педагога як способу його життєдіяльності, "інструмента" самореалізації, саморозвитку

Існує кілька сотень визначень поняття культури. Переклад з латини – «догляд», «обробіток», «способи обробки землі».

Вагомим для нашого дослідження є тлумачення його в педагогічному словнику: культура - це сфера духовного життя суспільства, що охоплює насамперед систему виховання, освіти, творчості, а також установи й організації, що забезпечують

функціонування цих систем. Водночас під культурою розуміють рівень освіченості й вихованості людини, а також опанування певною галуззю освіти.

У попередній презентації проведено категоріальний аналіз поняття «професійно-педагогічна культура». Методична культура проявляє себе як відносно самостійна частина об'єктивної реальності. Вона становить сферу професійно-педагогічної культури, що характеризується сукупністю цілей, традицій, стилів, правил, взірців діяльності, прийнятої в суспільстві.

Професійно-педагогічна культура

-

Методична культура

Логіку розвитку методичної культури можна представити як процес проходження стадій професійного становлення: методична грамотність – готовність до методичної діяльності – методична компетентність.

Методична культура допомагає педагогу привласнити методичний досвід, перетворити його на фактор розвитку особистості, творчого мислення, сформувати систему методико-педагогічних цінностей, що кристалізується у персоніфіковану систему педагогічної діяльності.

Виходячи з цього методичну культуру педагога визначаємо як інтегративне особистісне утворення, діалектичну єдність загального, особливого та одиничного, де загальним є культура особистості, що інтегрує в собі загальнолюдські цінності, соціальні норми, ставлення і способи діяльності. Як особливе вона несе в собі своєрідність професійно-педагогічної культури, тобто містить у собі специфічність професії, а як одиничне - методична культура є індивідуально своєрідним способом створення педагогом навчальної ситуації, у якій його ідея стає в учнів предметом пошуку.

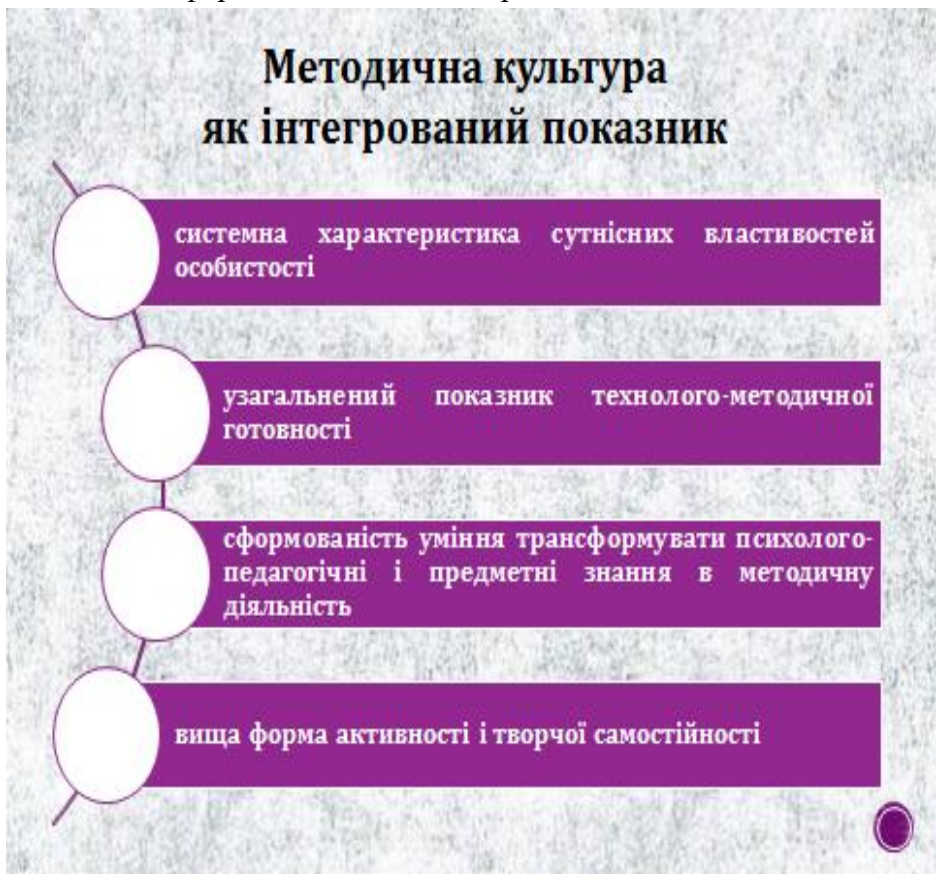

Методична культура є інтегрованим показником ефективності праці педагога, що розуміється як вища форма його активності та творчої самостійності, як стимул і умова

вдосконалення освітнього процесу, передумова виникнення нових методичних ідей і шляхів їх вирішення.

До цього показника входять:

- системна характеристика сутнісних властивостей особистості;
- узагальнений показник технолого-методичної підготовки;
- сформованість умінь трансформувати психолого-педагогічні й предметні знання в методичну діяльність;
- вища форма активності й творчої самостійності.

До основних складових методичної культури педагога відносимо: знання методики проведення гурткового заняття; правильне складання тематичного і поурочного планування; озброєння вихованців системою знань, умінь і навичок; знання класифікації основних форм, видів, методів, прийомів, засобів навчання та високомайстерне їх використання; розвиток в них пізнавального інтересу, здібностей, волі, емоцій, мовлення, мислення, пам'яті, уваги, уяви, сприйняття; здійснення педагогічної освіти, досвіду; володіння педагогічним тактом; формування навичок раціональної організації навчальної праці; об'єктивність в оцінці знань, умінь і навичок учнів. Сформованість зазначених компетенцій сприяє ефективному протіканню професійної діяльності вчителя.

Основні складові методичної культури

- знання методики проведення гурткового заняття;
- правильне складання тематичного і поурочного планування;
- озброєння вихованців системою знань, умінь і навичок;
- знання класифікації основних форм, видів, методів, навчання та високомайстерне їх використання;
- розвиток у дітей пізнавального інтересу, здібностей, волі, емоцій, мовлення, мислення, пам'яті, уваги, уяви, сприйняття;
- здійснення педагогічної освіти, досвіду;
- володіння педагогічним тактом;
- формування навичок раціональної організації освітньої праці;
- об'єктивність в оцінці знань, умінь і навичок учнів

У нашому розумінні структурно методичну культуру можна представити як поєднання компетентнісних компонентів, які невіддільні від педагогічної діяльності.

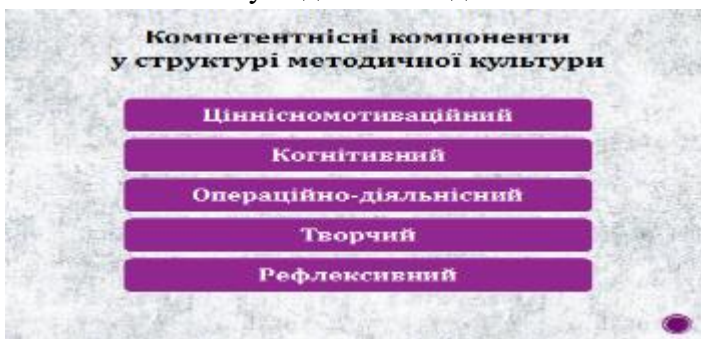
Першим компонентом є **ціннісно мотиваційний**, що проявляється у сформованості внутрішньої мотивації до методичної діяльності.

Важливим для професійної діяльності педагога є **когнітивний** компонент методичної культури, який відображає систему базових і додаткових знань про методичну культуру та діяльність педагога.

Наступний компонент який ми виділяємо – **операційно-діяльнісний**. Даний компонент методичної культури включає ряд умінь, без яких професійна діяльність вчителя неможлива: вміння цілепокладання; вміння на основі обраних критеріїв відбирати зміст; вміння вибору методики; вміння методично обґрунтовано організувати діяльність згідно з поставленими завданнями; вміння контролювати виконання навчального завдання учнями.

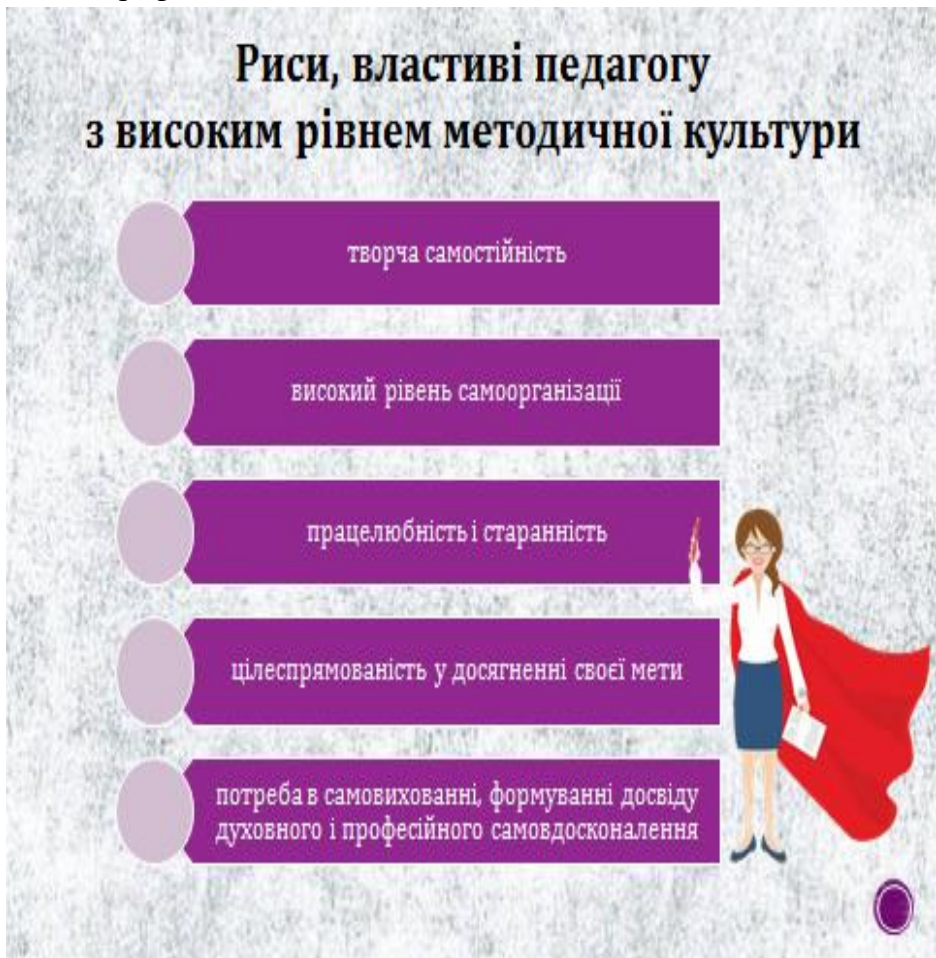
Творчий компонент методичної культури проявляється в педагогічній творчості. Педагогічна творчість дозволяє спрогнозувати розвиток різних педагогічних ситуацій, а також сконструювати та реалізувати нову систему педагогічного процесу.

Рефлексивний компонент, в основі якого лежить процес самопізнання і самоаналізу педагогічної діяльності.

Отже, виокремлюємо риси, властиві педагогу з високим рівнем методичної культури:

- творча самостійність;
- високий рівень самоорганізації;
- працелюбність і старанність;
- цілеспрямованість у досягненні мети;
- потреба у самовихованні, формування досвіду духовного і професійного самовдосконалення.

На основі вищенаведеного стверджуємо, що методична культура педагога – форма його вищої активності, творча самостійність, стимул і умова вдосконалення освітнього процесу, передумова виникнення нових ідей у педагогічній науці та практиці.

Методична культура педагога

форма його вищої активності,
творча самостійність,
стимул і умова вдосконалення
освітнього процесу,
передумова виникнення нових ідей
у педагогічній науці та практиці

Методична культура формується паралельно з майстерністю, мистецтвом викладання, спілкування, але *суть її полягає в узагальненні, осмисленні особистого педагогічного досвіду й переходу на вищий рівень професіоналізму.*

МЕТОДИЧНА ТЕРМІНОЛОГІЯ ЯК АСПЕКТ МЕТОДИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПЕДАГОГА

Ліхута О. В.

методист методичного відділу

ДонОПДЮТ

Перш ніж говорити про методичну термінологію, треба згадати сутність поняття термін.

Термін – це слово або словосполучення, яке зіставляється з чітко окресленим поняттям певної галузі науки, техніки, мистецтва, суспільно-політичного життя, і вступає в системні відношення з іншими подібними одиницями мови, утворюючи разом з ними особливу систему – **термінологію**.

ІСТОРІЯ ПОХОДЖЕННЯ ТЕРМІНІВ

ТЕРМІН – це слово або словосполучення, яке зіставляється з чітко окресленим поняттям певної галузі науки, техніки, мистецтва, суспільно-політичного життя і вступає в системні відношення з іншими подібними одиницями мови, утворюючи разом з ними особливу систему – термінологію.

Біля джерел творення української термінології стояли такі науковці:

1. Омелян Огоновський;
2. Володимир Левицький;
3. Олена Курило.

Біля витоків творення української термінології стояли такі науковці:

Омелян Огоновський

Володимир Левицький

Олена Курило

Іноді такі поняття як термін та номенклатура помилково вважають тотожними. Їхня відмінність полягає в тому, що в основі термінів закладено загальні поняття, а в основі номенклатурної назви – одиничні. Наприклад: півострів, острів, море, гора – це терміни.

Номенклатура – це сукупність умовних символів, графічних позначок, греко-латинських назв на позначення певного маркування.

До номенклатури зараховуємо серійні марки машин, верстатів, приладів, підприємств, організацій, установ, географічні назви. Крим, Корсика, Чорне море, Альпи, Карпати – номенклатурні назви.

ТЕРМІН ТА НОМЕНКЛАТУРА

В основі **термінів** закладено загальні поняття, а в основі номенклатурної назви – одиничні.

Номенклатура - це сукупність умовних символів, графічних позначок, греко-латинських назв на позначення певного маркування.

Розглянемо головні ознаки терміна:

1. термін має зафіксоване у словнику визначення поняття;
2. однозначний у межах певної термінологічної системи або має тенденцію до однозначності;
3. точний і не залежить від контексту;
4. стилістично-нейтральний;
5. не має синонімів у межах однієї терміносистеми;
6. стислий у плані вираження.

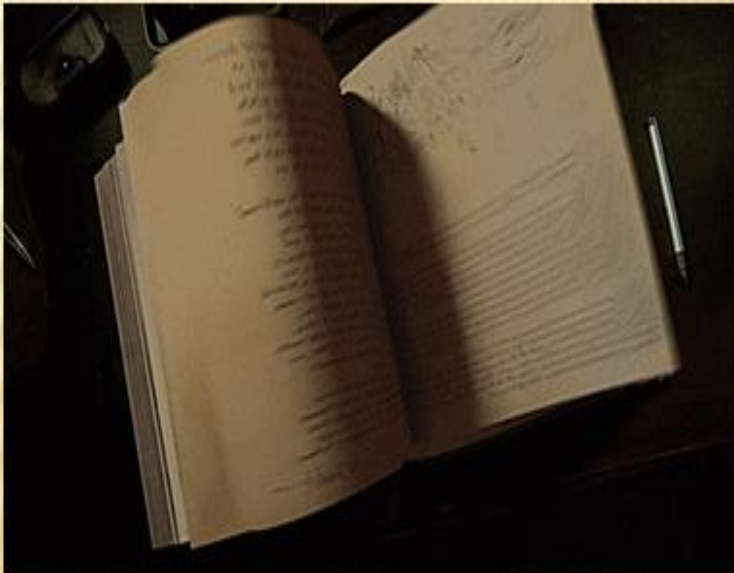
Ознаки терміна:

- 1) має зафіксоване у словнику визначення поняття;
- 2) однозначний у межах певної термінологічної системи або має тенденцію до однозначності;
- 3) точний і не залежить від контексту;
- 4) стилістично-нейтральний;
- 5) не має синонімів у межах однієї терміносистеми;
- 6) короткий (стислий) у плані вираження.

Методична термінологія – це терміни методичної науки, що позначають поняття, пов’язані з викладанням певного предмета у різних освітніх закладах.

Володіння методичною термінологією безумовно є основою професійного когнітивного компонента методичної культури педагога.

Методична термінологія - це терміни методичної науки, що позначають поняття, пов’язані з викладанням певного предмета у різних освітніх закладах.

Методичну культуру розуміємо як системне динамічне особистісне утворення, що містить ряд компонентів, має власну структуру, вибірково взаємодіє з зовнішнім середовищем і володіє інтегративною властивістю цілого, що не зводиться до властивостей окремих частин.

Методичну культуру розуміємо як системне динамічне особистісне утворення, що включає в себе ряд компонентів, має власну структуру, вибірково взаємодіє з зовнішнім середовищем і володіє інтегративною властивістю цілого, що не зводиться до властивостей окремих частин.

Ланцюг послідовності дозволяє простежити «ланцюжок формування методичної культури».

Ланцюг формування методичної культури

**методична
термінологія**

**методична
грамотність**

**методична
культура**

Відтак, кожному історичному періоду характерна певна «загальна культура», на основі якої формується «культура особистості». Якщо особистість має певну професію, то вона повинна бути носієм «професійної культури». Ми педагоги, і тому для нас характерна педагогічна культура. Враховуючи те, що педагог – це професія, ми є носіями «професійно-педагогічної культури». І якщо ми дійсно маємо знання методичної термінології, то можна говорити, що я володію методичною культурою.

Тож, методичну культуру розуміємо як системне динамічне особистісне утворення, що містить ряд компонентів, має власну структуру, вибірково взаємодіє з зовнішнім середовищем і володіє інтегративною властивістю цілого, що не зводиться до властивостей окремих частин.

Кожна професія має свою мову, а важливою складовою професійної мови педагога є володіння методичною термінологією. Мені імпонують слова **Руслана Кацавець**, який стверджує: «Володіти мовою професії – означає добре знати закони й принципи національної мови, вміло слугуватися професійною лексикою, термінологією. І активно застосовувати ці знання у фаховій діяльності.

Володіти мовою професії – означає добре знати закони і принципи національної мови,
вміло слугуватися професійною лексикою, термінологією,
і активно застосовувати ці знання у фаховій діяльності.

Руслан Кацавець

Наша адреса:

84100 Донецька область

м. Слов'янськ,

вул. Центральна (К. Маркса), 41

Наш сайт:

<https://donopdut.org.ua>

Наша електронна скринька:

donopdut@ukr.net